

ÎNCHEIERE

20 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Valeriu Doagă

Judecătorii : Sveatoslav Moldovan, Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Ludmila Stoianov în interesele Întreprinderii Individuale „Prițcan Gherasim”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Individuale „Prițcan Gherasim” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Leova cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 11 februarie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Leova, casată hotărârea Judecătoriei Leova din 24 noiembrie 2015 și emisă o nouă hotărâre cu privire la respingerea acțiunii,

c o n s t a t ă:

La 07 august 2015, ÎI „Prițcan Gherasim” a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Leova cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 22 martie 2013 IFS Leova a emis decizia nr. 1885 prin care ÎI „Prițcan Gherasim” i-a fost aplicată o amendă în mărime de 10 000 lei pe faptul împiedicării controlului fiscal prin neprezentarea documentelor de proveniență a mărfii puse în realizare.

La 30 aprilie 2014 ÎI „Prițcan Gherasim” a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva IFS Leova, prin care a solicitat anularea actului administrativ de sancționare.

La 11 septembrie 2013 Judecătoria Leova a pronunțat hotărârea nr.3CA-13/2013, prin care a respins acțiunea. Ulterior, la 27 martie 2014 Curtea de Apel Cahul a pronunțat decizia nr.05-3a-1128-29112013, prin care a admis apelul declarat de ÎI „Prițcan Gherasim”, a casat integral hotărârea primei instanțe și a anulat actul administrativ de sancționare, ca fiind emis contrar legii, decizia pronunțată de Curtea de Apel Cahul a devenit definitivă din momentul pronunțării. La 16 iulie 2014, Curtea Supremă de Justiție a declarat inadmisibil recursul înaintat de IFS Leova. În pofida acestui fapt, IFS Leova a încasat în mod incontestabil suma amenzii.

La 11 iulie 2014, IFS Leova a emis decizia nr.2338 de sancționare cu aplicarea amenzii în valoare de 10 000 lei pentru un caz similar. În temeiul aceleiași proceduri, declarate printr-un act judecătoresc definitiv și irevocabil ca fiind ilegală. La 27 iulie 2014 reclamantul a înaintat contestație asupra deciziei IFS Leova nr.2338 din 11 iulie 2014, însă contestația a fost respinsă. La 01 septembrie 2014 reclamantul a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva IFS Leova, prin care a solicitat anularea deciziei IFS Leova nr.2338 din 11 iulie 2014. La 08 decembrie 2014 Judecătoria Leova a pronunțat hotărârea nr.3CA-28/2014, prin care cerințele reclamantului au fost admise în întregime.

În cadrul judecării procesului de contencios administrativ, reclamantul nu a solicitat recuperarea cheltuielilor de judecată, pe motiv că plățile au fost efectuate după pronunțarea hotărârii.

Astfel, reclamantul solicită încasarea de la IFS Leova în beneficiul ÎI „Prițcan Gherasim” a cheltuielilor de judecare a cauzei de contencios administrativ în valoare de 5900 lei și recuperarea de la IFS Leova în beneficiul ÎI „Prițcan Gherasim” a tuturor cheltuielilor de judecare a prezentei cauze în sumă de 6800 lei, iar în total suma de 12700 lei.

Prin hotărârea Judecătoria Leova din 24 noiembrie 2015 acțiunea a fost admisă integral. A fost încasat de la Inspectoratul Fiscal de Stat Leova în beneficiul ÎI „Prițcan Gherasim” cheltuielile de judecată suportate pentru asistență juridică în cadrul examinării cauzei de contencios administrativ în sumă de 5900 lei și cheltuielile de judecată suportate pentru asistența juridică în cadrul examinării prezentei cauze civile în sumă de 6800 lei, iar în total suma de 12700 lei.

La 09 decembrie 2015, Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Leova a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, cerând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea a unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 11 februarie 2016 a fost admis apelul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Leova, casată integral hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre cu privire la respingerea acțiunii.

La adoptarea soluției instanța de apel a invocat că, în conformitate cu art.96 alin.(1)-(1¹) CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.

Cheltuielile menționate la alin.(1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Prin hotărârea Judecătoria Leova din 08 decembrie 2014 a fost admisă acțiunea ÎI „Prițcan Gherasim” împotriva IFS pe r. Leova, s-a anulat ca fiind emisă contrar prevederilor legale decizia IFS pe r. Leova nr.2338 din 11 iulie 2014, prin care ÎI „Prițcan Gherasim” a fost sancționată în baza art.253 alin. (1) Codul fiscal, cu amendă în mărime de 10 000 lei (f.d.34-36). Hotărârea nominalizată a fost menținută prin decizia Curții de Apel Cahul din 23 aprilie 2015 (f.d.31-33).

La examinarea cauzei în fond, reclamantul ÎI „Prițcan Gherasim” nu a solicitat încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

A mai stabilit instanța de apel că plata pentru asistența judiciară acordată a fost efectuată după pronunțarea hotărârii Judecătoria Leova din 08 decembrie 2014. Conform bonului de plată seria EZ nr.184082 din 19 februarie 2015, ÎI „Prițcan Gherasim” ar fi achitat CA „Stoianov Ludmila” suma de 5 900 lei pentru asistența

juridică la soluționarea cauzei în contencios administrativ în baza contractului nr.32/14 din 21 octombrie 2014 (f.d. 19).

Conform art.63 alin.(5) din Legea cu privire la avocatură nr. 1260- XV din 19 iulie 2002, cheltuielile suportate în legătură cu acordarea de către avocat a asistenței juridice în organele de urmărire penală și instanțele de judecată în cauzele penale, civile și administrative se încasează concomitent cu soluționarea cauzei în fond fără o procedură litigioasă prealabilă.

Reieșind din Recomandarea Consiliului Uniunii Avocaților privind cuantumul onorariilor avocaților și compensarea de către instanțele de judecată a cheltuielilor de asistență juridică, adoptată prin decizia nr.2 din 30.03.2012, pct.18 prevede că cheltuielile care vor fi suportate de client după emiterea hotărârii instanței sau care au fost determinate de succesul obținut, de regulă, nu sunt adjudecate de instanțe.

Reieșind din prevederile legale enunțate, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău a concluzionat că cheltuielile suportate în legătură cu acordarea de către avocat a asistenței juridice în instanțele de judecată pe cauza civilă, urma a fi încasate concomitent cu soluționarea cauzei în fond, dar nu după emiterea hotărârii judecătorești.

În conformitate cu art.80 alin.(7) CPC, împuternicirile date avocatului se atestă printr-un mandat, eliberat de reprezentat și certificat de avocat.

Colegiul judiciar reține că, la materialele prezentei cauze nu sunt probe care ar confirma că avocatul Ludmila Stoianov a fost împuternicită de ÎI „Prițcan Gherasim” privind reprezentarea în instanța de judecată pe cazul menționat supra, or la actele pricinii nu a fost anexat mandatul anterior al avocatului, nu a fost făcută dovada cheltuielilor de judecată suportate și anume că avocatul Ludmila Stoianov a participat la ședințele de judecată în calitate de reprezentant al ÎI „Prițcan Gherasim” nu a fost conformat numărul ședințelor de judecată și timpul aferent acestora.

Prin urmare, instanța de apel a ajuns la concluzia respingerii acțiunii înaintate de ÎI „Prițcan Gherasim” ca fiind neîntemeiată.

La 13 mai 2016, avocatul Ludmila Stoianov în interesele ÎI „Prițcan Gherasim” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

Recurentul, în motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel deoarece este emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material și instanța nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

La 15 iunie 2016, Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Leova depus referința prin care a solicitat respingerea cererii de recurs ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art.434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei redactate. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ consideră că recursul este declarat în termen, deoarece decizia instanței de apel din 11 februarie 2016 a fost adusă la cunoștință recurentului la 14 martie 2016, iar la 13 mai 2016, avocatul Ludmila Stoianov a declarat recurs.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronate, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de avocatul Ludmila Stoianov în interesele ÎI „Prițcan Gherasim” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizând actele cauzei completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ constată că, argumentele recurentului se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei, iar argumentele invocate în recursul declarat de către avocatul Ludmila Stoianov, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atît în prima instanță cît și în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept.

Argumentele invocate în recurs precum că, decizia instanței de apel contravine normelor de drept material și că nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată, nu pot fi reținute, deoarece în speță, instanța de apel a stabilit just circumstanțele pricinii, precum și a aplicat elocvent normele juridice, ce guvernează raportul juridic litigios.

În consecință, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține și jurisprudența CEDO conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede putere de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcel contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe cînd motivele recursului indicate în cazul din speță sunt similare celor invocate în cadrul

judecării pricinii atât în prima instanță cât și instanța de apel, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat în modul corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către avocatul Ludmila Stoianov în interesele Întreprinderii Individuale „Prițcan Gherasim” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către avocatul Ludmila Stoianov în interesele Întreprinderii Individuale „Prițcan Gherasim” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul:

Valeriu Doagă

Judecătorii:

Sveatoslav Moldovan

Iurie Bejenaru